

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
TOMASZ CHRÓSTNY

Warszawa, 2 lutego 2021 r.

DIH-3.707.2.2021.AWS

DECYZJA DIH-III/5/2021

Na podstawie art. 138 § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.), art. 1 ust. 3, art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 15 grudnia 2000 r. o Inspekcji Handlowej (Dz. U. z 2020 r. poz. 1706 z późn. zm.) oraz art. 93 ust. 2 i 5 w związku z art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w przedmiocie odwołania od decyzji (nr PO.244.ZSE.9.2020.PC) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 15 grudnia 2020 r. (nr akt sprawy: DR.8361.121.2020), na mocy której przedsiębiorcy Andrzejowi Latała prowadzącemu działalność gospodarczą pod nazwą: Andrzej Latała Przedsiębiorstwo Handlowo-Usługowo-Rozrywkowe „ANLUM” w Iłży wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) z tytułu niedopełniania obowiązków informacyjnych wynikających z art. 37 ust. 4 w związku z art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytych sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), Prezes Urzędu Konkurencji i Konsumentów - **utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję.**

UZASADNIENIE

W dniach od 8 do 14 września 2020 r. inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie (zwanego dalej: „Mazowieckim WIIH” bądź „organem pierwszej instancji”), działając na podstawie upoważnienia nr DR 142/2020 z dnia 8 września 2020 r., przeprowadzili kontrolę w punkcie sprzedaży ... w Iłży, należącym do ww. przedsiębiorcy (zwanego dalej „stroną” bądź „stroną postępowania”).

Upřednio, zgodnie z art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 6 marca 2018 r. Prawo przedsiębiorców (Dz. U. z 2019 r., poz. 1292 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Prawem przedsiębiorców”), skierowano do przedsiębiorcy zawiadomienie o zamiarze wszczęcia kontroli z dnia 13 sierpnia 2020 r., ze wskazaniem zakresu przedmiotowego kontroli

obejmującego kontrolę przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym (Dz. U. z 2020 r., poz. 1893), (zwanej dalej: „ustawą o zużytym sprzęcie elektrycznym” bądź „ustawą o zużytym sprzęcie”). Wspomniane zawiadomienie doręczono stronie w dniu 19 sierpnia 2020 r.

W wyniku podjętych działań kontrolnych inspektorzy reprezentujący Mazowieckiego WIIH stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca, wbrew ciążącemu na nim obowiązкови wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o tym że:

- dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Ponadto, inspektorzy w toku kontroli stwierdzili, że kontrolowany przedsiębiorca nie wywiesił informacji, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy. Przedsiębiorca w toku kontroli podjął działania naprawcze i uwidocznił informacje wymagane przepisami ustawy o zużytym sprzęcie.

W dniu 9 września 2020 r. strona złożyła pisemne wyjaśnienie (stanowiące załącznik nr 1 do protokołu kontroli) wskazując, że powierzchnia sklepu, tj. punktu sprzedaży w Iłży ... wynosi ok. 60 m² oraz, że nie prowadzi sprzedaży internetowej. Dodatkowo, w piśmie tym strona nadmieniła, że nie pojawiła się okoliczność (na przestrzeni 30 lat prowadzenia działalności gospodarczej) zwrotu zużytego sprzętu elektrycznego lub elektronicznego przy zakupie nowego towaru i nie ma obowiązku dostarczania towarów do klienta. Przedsiębiorca, w związku z brakiem nowej wywieszki (nowego rozporządzenia, ustawy), wyjaśnił, że była ona nieaktualna.

W oparciu o zebrany materiał dowodowy, na podstawie art. 61 § 1 i 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2020 r. poz. 256 z późn. zm.) (zwanej dalej: „Kpa”), Mazowiecki WIIH zawiadomieniem z dnia 18 listopada 2020 r., poinformował ww. przedsiębiorcę ... o wszczęciu postępowania administracyjnego w przedmiocie wymierzenia kary pieniężnej określonej w:

- art. 91 pkt 25 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym - za nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- art. 91 pkt 26 lit c ww. ustawy - za brak informacji, umieszczonej w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży, o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Jednocześnie, w piśmie tym organ pierwszej instancji poinformował przedsiębiorcę, że stronie przysługuje, zgodnie z art. 10 Kpa, prawo do czynnego udziału w postępowaniu, tj. zapoznania się z aktami sprawy, składania wyjaśnień i wniosków dowodowych do czasu zakończenia postępowania, jak również wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów oraz zgłaszania żądań. Niniejsze zawiadomienie doręczono stronie w dniu 23 listopada 2020 r. Strona nie skorzystała jednak z przysługujących jej uprawnień.

W dniu 15 grudnia 2020 r. Mazowiecki WIIH, na podstawie art. 91 pkt 25 oraz pkt 26 lit. c, art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytych sprzęcie elektrycznym oraz art. 104 Kpa, wydał decyzję nr PO.244.ZSE.9.2020.PC, na mocy której ww. przedsiębiorcy wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) za:

- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ustawy o zużytych sprzęcie, co narusza art. 37 ust. 4 ww. ustawy;
- nieumieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, co narusza art. 39 pkt 2 ww. ustawy.

Niniejsza decyzja została doręczona stronie w dniu 21 grudnia 2020 r.

W dniu 5 stycznia 2021 r. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (zwany dalej: „Prezesem UOKiK” bądź „organem drugiej instancji”) otrzymał za pośrednictwem Mazowieckiego WIIH odwołanie od ww. decyzji. Strona w odwołaniu (w piśmie z dnia 22 grudnia 2020 r., data wpływu do organu pierwszej instancji: 29 grudnia 2020 r.) zawniosowała o uchylenie decyzji oraz odstąpienie od wymierzenia nałożonej na nią kary pieniężnej. Nadmieniła, iż prowadzona przez nią działalność gospodarcza (od 20.05.1991 r.) była wzorowa, a inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie nie stwierdzili wcześniejszego naruszenia ww. przepisów. Ponadto, strona w piśmie odwoławczym stwierdziła, że decyzja ta jest „krzywdząca”, a nałożona kara „olbrzymia” (przy uwzględnieniu warunków finansowych) oraz nieproporcjonalna wobec popełnionych „domniemyanych uchybień”, wskazując przy tym na spadek obrotów firmy spowodowanej pandemią koronawirusa oraz trudną sytuację rodzinną (przewlekłą chorobę żony). Przedsiębiorca nadmienił również, że prowadzi jednoosobową rodzinną działalność gospodarczą w małym wielobranżowym sklepie o powierzchni 60 m², w którym oferuje do sprzedaży głównie artykuły metalowe, a uzupełnieniem oferty są również różnorodne artykuły elektryczne i części do sprzętu RTV i AGD. Zdaniem strony, informacja zawarta w art. 37 ust. 3 ustawy o zużytych sprzęcie jej nie dotyczy, gdyż prowadzi ona jednostkę handlu detalicznego o powierzchni mniejszej niż wskazana w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. W uzasadnieniu strona podniosła również, że brak wymaganych informacji w dniu kontroli był wynikiem pożaru,

mającego miejsce w 2018 r., w konsekwencji którego część różnego rodzaju dokumentacji uległo zniszczeniu. Utrzymywała także, że w prowadzonej przez nią placówce handlowej każdy klient przy nabyciu nowego towaru może nieodpłatnie i bez przeszkód oddać zużyty sprzęt tego samego rodzaju co sprzedawany.

Pismem z dnia 18 stycznia 2021 r. Prezes UOKiK poinformował stronę o toczącym się postępowaniu administracyjnym w sprawie odwołania od ww. decyzji PO.244.ZSE.9.2020.PC Mazowieckiego WIIH z dnia 15 grudnia 2020 r. (nr akt: DR.8361.121.2020) oraz o przysługującym mu prawie do zapoznania się z aktami sprawy i wypowiedzenia się co do zebranych dowodów i materiałów.

Strona nie skorzystała z przysługujących jej uprawnień.

Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił i stwierdził.

Istotą postępowania odwoławczego jest ponowne rozpoznanie i rozstrzygnięcie tożsamej przedmiotowo i podmiotowo sprawy administracyjnej w granicach wyznaczonych rozstrzygnięciem decyzji organu pierwszej instancji. W toku postępowania organ odwoławczy dokonuje oceny, czy odwołanie strony postępowania jest uzasadnione oraz sprawdza, czy wydana decyzja była prawidłowa.

Stosownie do art. 5 ust. 2 ustawy o Inspekcji Handlowej, w sprawach związanych z wykonywaniem zadań i kompetencji Inspekcji, organem właściwym jest wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów jest organem wyższego stopnia i w związku z powyższym, w ramach nadzoru, jest uprawniony do przeprowadzenia niniejszego postępowania.

Do zadań Inspekcji Handlowej, zgodnie z art. 87 ustawy o zużytym sprzęcie, należy kontrola przestrzegania przez dystrybutorów przepisów zawartych w art. 37 i 39 ww. ustawy. Przepis wskazuje przy tym, że kontrola ta jest przeprowadzona na podstawie ustawy o Inspekcji Handlowej.

Artykuł 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie wskazuje, że dystrybutor sprzętu elektrycznego bądź elektronicznego jest obowiązany do umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa m. in. w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy, wskazujących że:

- 1) dystrybutor obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w punkcie sprzedaży, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt sprzedawany;
- 2) dystrybutor, dostarczając nabywcy sprzęt przeznaczony dla gospodarstw domowych, obowiązany jest do nieodpłatnego odbioru zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych w miejscu dostawy tego sprzętu, o ile zużyty sprzęt jest tego samego rodzaju i pełnił te same funkcje co sprzęt dostarczony;
- 3) dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do

nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości zużytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Zgodnie z art. 91 pkt 25 ustawy o zużytym sprzęcie, administracyjnej karze pieniężnej podlega ten kto wbrew przepisom art. 37 ust. 4 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 ww. ustawy. Wysokość administracyjnej kary pieniężnej w przypadku, o którym mowa powyżej, stosownie do art. 92 pkt 6 ww. ustawy, wynosi od 5.000 zł do 300.000 zł.

Dodatkowo, należy mieć na uwadze przepisy zawarte w art. 39 ww. ustawy, zgodnie z którymi dystrybutor jest obowiązany do:

- 1) udostępniania na rynku wyłącznie sprzętu:
  - a) wprowadzonego do obrotu przez wprowadzającego sprzęt wpisano do rejestru lub pochodzącego od producenta, który wyznaczył autoryzowanego przedstawiciela wpisano do rejestru;
  - b) oznakowanego zgodnie z art. 14 ust. 1;
- 2) umieszczenia w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - do przekazania tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu;
- 3) udostępniania na rynku sprzętu wraz z dołączoną do niego informacją, o której mowa w art. 13 ust. 1, w przypadku sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych.

Natomiast, zgodnie z art. 91 pkt 26 lit. c ustawy o zużytym sprzęcie, kto wbrew przepisom art. 39 nie umieszcza w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu, a w przypadku udostępniania na rynku sprzętu za pomocą środków porozumiewania się na odległość - nie przekazuje tych informacji w sposób umożliwiający zapoznanie się z nimi, w szczególności na stronie internetowej lub w formie komunikatu, podlega karze pieniężnej w wymiarze od 5.000 zł do 500.000 zł.

Przy ustalaniu wysokości kary pieniężnej uwzględnia się: stopień szkodliwości naruszenia, rodzaj, zakres i okres trwania naruszenia oraz dotychczasową działalność podmiotu (art. 93 ust. 3 ww. ustawy).

W myśl art. 93 ust. 5 ww. ustawy w przypadku stwierdzenia - w czasie jednego postępowania - kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Jak wynika z ustaleń kontroli ww. przedsiębiorca udostępniał sprzęt elektryczny (załącznik nr 2 do protokołu kontroli syg. akt DR.8361.121.20) oraz wbrew ciążącemu na nim obowiązkowi wynikającemu z art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, nie umieścił

w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży wymaganych informacji, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie.

Po przeprowadzeniu analizy zebranych materiałów dowodowych, Prezes UOKiK stwierdza, że ustalenia kontroli przeprowadzonej przez Mazowieckiego WIIH dały podstawę do stwierdzenia, że przedsiębiorca nie wykonał ciężących na nim obowiązków wskazanych w:

- art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji w zakresie, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz
- art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie, tj. nie umieścić w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji o punktach zbierania zużytego sprzętu.

Powyższe dało podstawę do wymierzenia kary pieniężnej w oparciu o art. 91 pkt 25 i pkt 26 lit. c. oraz art. 93 ust. 2 i 5 ustawy o zużytym sprzęcie oraz art. 104 Kpa. Tym samym działania Mazowieckiego WIIH były zgodne z prawem, a decyzja została wydana w sposób prawidłowy.

Strona w złożonym odwołaniu zwróciła się z wnioskiem o uchylenie decyzji oraz odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej argumentując, że uchybienia zostały poprawione, co zostało potwierdzone przez inspektorów w dniu 9 września 2020 r. oraz podkreśliła, że jej dotychczasowa działalność gospodarcza (począwszy od dnia 20.05.1991 r. do czasu kontroli) była „wzorowa”, a inspektorzy Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej w Warszawie nie stwierdzili wcześniejszego naruszenia przepisów. W uzasadnieniu przedsiębiorca podał, iż na zaistniałą sytuację miał wpływ pożar w 2018 r., w wyniku którego utracił część dokumentów związanych z prowadzoną przezeń działalnością.

Odnosząc się do powyższych argumentów strony, Prezes UOKiK w pierwszej kolejności wskazuje, że nie zasługuje na uwzględnienie w tym przypadku fakt, iż stwierdzone w toku kontroli nieprawidłowości zostały usunięte. Z punktu widzenia zastosowania przepisów ustawy o zużytym sprzęcie istotne, a zarazem kluczowe znaczenie ma bowiem fakt, iż w trakcie trwania czynności kontrolnych informacje w zakresie o którym mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz art. 39 pkt 2 tejże ustawy, nie były dostępne dla konsumentów, co znajduje potwierdzenie w zgromadzonym materiale dowodowym. Co więcej, w opinii Prezesa UOKiK, odwoływanie się do zdarzenia losowego powstałego na skutek siły wyższej (pożaru), które dotyczyło strony i miało miejsce dwa lata wstecz nie może stanowić okoliczności łagodzącej w niniejszej sprawie, albowiem od czasu tego zdarzenia, tj. od 2018 r. przedsiębiorca mógł zgromadzić ponownie utraconą dokumentację i uzupełnić ewentualne braki.

Celem ustawodawcy, przy tworzeniu niniejszych przepisów, było bowiem ułatwienie użytkownikom sprzętu pozbycia się w prawidłowy sposób odpadów w postaci zużytego sprzętu elektronicznego i elektrycznego, a więc umożliwienie im dostępu do informacji, gdzie i na jakich zasadach mogą te odpady pozostawić. W związku z tym przyjęć należy, że każdy dystrybutor sprzętu elektrycznego i elektronicznego przeznaczonego dla gospodarstw domowych winien w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży sprzętu elektrycznego i elektronicznego umieszczać wszystkie informacje, o których mowa w art. 37 ust. 1-3 oraz 39 pkt 2.

Przedsiębiorca w odwołaniu podniósł, iż nałożona na niego kara jest nieproporcjonalna w stosunku do popełnionych „domniemanych uchybień”. Opowiadając na powyższy argument, Prezes UOKiK wyjaśnia, iż po dokładnym przeanalizowaniu materiału dowodowego (będącego rezultatem czynności kontrolnych dokonanych przez inspektorów Wojewódzkiego Inspektoratu Inspekcji Handlowej) nie sposób podzielić zdania strony i powstałych nieprawidłowości określić mianem „domniemanych”, albowiem materiał ten stanowi rzetelny i zgodny ze stanem faktycznym dowód w sprawie. Inspektorzy bowiem bezsprzecznie dowiedli, że w punkcie sprzedaży ... w Iłży (kontrola w dniu 8 września 2020 r.) doszło do naruszenia przepisów art. 37 ust. 4 oraz art. 39 ust. 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym. Należy dodać, że strona nie zgłosiła wówczas żadnych uwag do treści protokołu kontroli, nie wniosła ich również na piśmie do Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w ciągu 7 dni od dnia przedstawienia go do podpisu oraz nie odmówiła jego podpisania, co czyni go niezbitym dowodem w niniejszej sprawie. Nadto, zaznaczyć należy, iż kara nałożona została w najniższej możliwej wysokości i jest adekwatna do popełnionych uchybień, pomimo, że dotyczyła dwóch rodzajów naruszeń (podkreślenia Prezesa UOKiK).

Odnosząc się do zapisu w odwołaniu strony, zgodnie z którym utrzymuje, iż informacja zawarta w pkt 3 (w domyśle art. 37 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie) nie dotyczy jej sklepu z racji niewielkiej powierzchni, Prezes UOKiK wskazuje, że argument ten jest całkowicie nietrafiony. Przedsiębiorca bowiem błędnie założył (przyjął), że ww. przepis go nie dotyczy, albowiem powierzchnia jego sklepu, wynosząca ok. 60 m² jest znacznie mniejsza od wskazanej w art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym (tu z kolei mowa jest o powierzchni wynoszącej co najmniej 400 m²). Prezes wyjaśnia, że obowiązkiem przedsiębiorcy było umieszczenie w widocznym miejscu w punkcie sprzedaży informacji, o których mowa w art. 37 ust. 4 ustawy o zużytym sprzęcie, w tym m. in. informacji zawartej w art. 37 ust. 3, której brzmienie jest następujące: *„dystrybutor prowadzący jednostkę handlu detalicznego o powierzchni sprzedaży w rozumieniu art. 2 pkt 19 ustawy z dnia 27 marca 2003 r. o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynoszącej co najmniej 400 m² poświęconej sprzedaży sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych, jest obowiązany do nieodpłatnego przyjęcia w tej jednostce lub w jej bezpośredniej bliskości użytego sprzętu pochodzącego z gospodarstw domowych, którego żaden z zewnętrznych wymiarów nie przekracza 25 cm, bez konieczności zakupu nowego sprzętu przeznaczonego dla gospodarstw domowych”*, gdyż posiada ona istotny charakter informacyjny z punktu widzenia potencjalnych nabywców towarów, klientów sklepu. Zatem rolą przedsiębiorcy było zamieszczenie w placówce którą prowadzi, tj. punkcie sprzedaży ... w Iłży, ww. treści w analogicznym brzmieniu jak przewidział ustawodawca, ponieważ jest to wymagany prawem zapis, a jego zastosowanie w praktyce nie zależy od interpretacji własnej.

Przenosząc rozważania na grunt sankcji o charakterze pieniężnym i jej wysokości, którą odwołujący uznał za „olbrzymią” (w domyśle za zbyt dotkliwą) oraz „krzywdzącą”, organ drugiej instancji ponownie zaznacza, że nałożona przez Mazowieckiego WIIH kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 oraz 6 ustawy o zużytym sprzęcie, czyli wysokości 5.000 zł, proporcjonalnej wobec zaistniałego naruszenia.

Odnosząc się do wniosku strony o odstąpienie od wymierzenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK podkreśla, że obowiązujące przepisy ustawy o zużytym sprzęcie, jedyną prawną możliwość odstąpienia od zastosowania sankcji, przewidują w art. 93 ust. 4 ww. ustawy, tj. w sytuacji kiedy podmiot podlegający ukaraniu przedstawi organowi dowody i okoliczności wskazujące, że podmiot ten dochował należytej staranności i uczynił wszystko, czego można od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło lub, że nie miał żadnego wpływu na powstanie naruszenia, a naruszenie nastąpiło na skutek zdarzeń i okoliczności, których podmiot nie mógł przewidzieć. W omawianym przypadku nie zaszły jakiegokolwiek przestanki, o których mowa we wskazanym przepisie, pozwalające Mazowieckiemu WIIH na odstąpienie od wymierzenia kary. Przedsiębiorca w dniu 19 sierpnia 2020 r., tj. 20 dni przed rozpoczęciem kontroli, otrzymał zawiadomienie o zamiarze jej wszczęcia ze wskazanym wyraźnie i jednocześnie zakresem przedmiotowym kontroli, sformułowanym jako: „*Kontrola przestrzegania przepisów ustawy z dnia 11 września 2015 r. o zużytym sprzęcie elektrycznym i elektronicznym*”. Po otrzymaniu niniejszego zawiadomienia przedsiębiorca powinien był zatem przewidzieć konsekwencje zapowiedzianej kontroli, w tym miał możliwość podjęcia zawnazas odpowiednich działań w celu wyeliminowania ewentualnych nieprawidłowości, jednak tego nie uczynił. W związku z czym zostały one ujawnione w toku prowadzonej kontroli i nie budziły wątpliwości co do istnienia przestank faktycznych uzasadniających wymierzenie kary pieniężnej, czego potwierdzeniem są ustalenia kontroli zawarte w protokole kontroli podpisanym przez stronę, bez wnoszenia uwag, w dniu 14 września 2020 r. (nr akt kontroli: DR.8361.121.2020).

Mając na względzie powyższe należy przyjąć, że kontrolowany przedsiębiorca nie dochował należytej staranności i nie uczynił wszystkiego, czego można było od niego rozsądnie oczekiwać, aby do naruszenia nie doszło, w związku z czym Mazowiecki WIIH zasadnie nałozzył karę za niewykonanie obowiazków, o których mowa w art. 37 ust. 4 oraz art. 39 pkt 2 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym.

Prezes UOKiK zauważa dalej, iż organ pierwszej instancji słusznie przyjął, iż w przedmiotowej sprawie nie zachodzą okoliczności uzasadniające odstąpienie od nałozzenia kary pieniężnej wskazane w art. 189f § 1 pkt 1 Kpa, gdyż zgodnie z art. 189a § 2 pkt 1 Kpa w przypadku uregulowania w przepisach odrębnych przestank wymiary administracyjnej kary pieniężnej, przepisów działu IVA „Administracyjne kary pieniężne”, w tym zakresie nie stosuje się. Przestanki wymiaru administracyjnej kary pieniężnej w niniejszym postępowaniu zostały uregulowane w rozdziale 14 począwszy od art. 91 ustawy o zużytym sprzęcie elektrycznym, dlatego też organ nie mógł zastosować przestank zawartych w art. 189 Kpa stanowiących *lex generalis*. Zastosował natomiast w sposób prawidłowy przestanki wskazane w ustawie o zużytym sprzęcie elektrycznym jako *lex specialis*.

W ocenie Prezesa UOKiK organ pierwszej instancji prawidłowo wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, oraz właściwie uwzględnił przestanki wynikające z art. 93 ust. 3 ustawy o zużytym sprzęcie. Prezes w całości podziela ustalenia Mazowieckiego WIIH. Organ drugiej instancji nadmienia przy tym, że sankcja w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych) jest karą w wysokości najniższej z możliwych określonych w ustawie, przy czym należy zaznaczyć, że za naruszenia art. 37 ust. 4 ustawa o zużytym sprzęcie przewiduje karę

w wysokości od 5.000 zł do 500.000 zł. Jednocześnie, zgodnie z art. 93 ust. 5 ww. ustawy, w przypadku stwierdzenia w czasie jednego postępowania kilku naruszeń wyczerpujących znamiona naruszeń określonych w art. 91 ww. ustawy orzeka się jedną karę za wszystkie naruszenia, której wysokość nie może przekraczać najwyższej kary przewidzianej za dane naruszenia.

Mając na względzie powyższe, Prezes UOKiK uznał, że ww. argumenty strony nie znajdują uzasadnienia.

Prezes UOKiK podkreśla ponadto, że obowiązkiem przedsiębiorcy - jako profesjonalnego uczestnika obrotu - jest znajomość przepisów dotyczących jego działalności i ich respektowanie. Przepisy te w sposób jednoznaczny stwierdzają, że to przedsiębiorca ponosi odpowiedzialność za nieprawidłowości dotyczące obowiązków jakie nakłada na niego ustawa o użytych sprzęcie. Podmiot gospodarczy zobowiązany do stosowania prawa w tym zakresie powinien tak zorganizować działalność swojej placówki, by nie doszło w niej do naruszeń obowiązujących przepisów.

Podsumowując, Prezes UOKiK stwierdza, że Mazowiecki Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej miał podstawy do nałożenia administracyjnej kary pieniężnej na podstawie art. 91 pkt 25 i 26 lit. c ustawy o użytych sprzęcie. Organ pierwszej instancji wziął pod uwagę wszystkie okoliczności sprawy, uwzględnił kryteria wymiaru kary zawarte w art. 93 ust. 3, jak również zasadę określoną w art. 93 ust. 5, o której mowa w niniejszej decyzji, orzekając jedną karę za wszystkie stwierdzone nieprawidłowości. Należy tutaj podkreślić, że kara została wymierzona w wysokości najniższej z możliwych określonych w art. 92 pkt 5 i 6 tejże ustawy.

Biorąc pod uwagę fakt, iż w piśmie odwoławczym strona postępowania wskazała na trudną sytuację rodzinną (przewlekła choroba żony), Prezes UOKiK informuje jednocześnie, iż w myśl art. 67a § 1 ustawy dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r., poz. 1325 z późn. zm.), który zgodnie z odesłaniem wskazanym w art. 94 ustawy o użytych sprzęcie, znajdzie zastosowanie w niniejszym przypadku, wojewódzki inspektor Inspekcji Handlowej, na wniosek strony w przypadkach uzasadnionych ważnym interesem strony lub interesem publicznym, może:

- 1) odroczyć termin płatności kary lub rozłożyć jej zapłatę na raty;
- 2) odroczyć lub rozłożyć na raty zapłatę zaległości wraz z odsetkami za zwłokę lub odsetki określone w decyzji;
- 3) umorzyć w całości lub w części zaległości, odsetki za zwłokę lub opłatę prolongacyjną.

Mając na uwadze powyższe, organ drugiej instancji informuje, że kwestia bardzo trudnej sytuacji materialnej strony może zostać uwzględniona dopiero po uprawomocnieniu się niniejszej decyzji, po ewentualnym zastosowaniu ulg w opłacaniu należności publicznoprawnej, jaką jest kara pieniężna. Organ drugiej instancji nie ma podstaw do obniżenia czy odstąpienia od wymierzenia kary pieniężnej z uwagi na trudną sytuacją

ekonomiczną przedsiębiorcy, jeżeli stan faktyczny wprost uzasadnia nałożenie kary w określonym przez Mazowiecki WIIH wymiarze.

Zgodnie z art. 138 § 1 pkt 1 Kpa, organ odwoławczy wydaje decyzję, w której utrzymuje w mocy zaskarżoną decyzję. Należy przy tym podkreślić, że utrzymanie w mocy zaskarżonej decyzji jest konsekwencją dokonania przez organ drugiej instancji oceny, że decyzja organu pierwszej instancji była prawidłowa i co do istoty sprawy identyczna, jak decyzja podjęta przez organ pierwszej instancji.

Konkludując, na podstawie zebranego materiału dowodowego, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów uznał, że podjęta przez Mazowieckiego WIIH decyzja była prawidłowa. W konsekwencji, organ pierwszej instancji miał podstawy do wydania decyzji administracyjnej, na mocy której przedsiębiorcy ... wymierzono karę pieniężną w wysokości 5.000 zł (słownie: pięć tysięcy złotych). Tym samym, decyzja (nr PO.244.ZSE.9.2020.PC) Mazowieckiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej w Warszawie z dnia 15 grudnia 2020 r. (nr akt sprawy: DR.8361.121.2020) powinna pozostać w obrocie prawnym.

Biorąc powyższe pod uwagę, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów orzekł, jak w sentencji.

Niniejsza decyzja jest ostateczna w trybie postępowania administracyjnego.

Pouczenie

1. Decyzja jest ostateczna w toku instancji. W terminie 30 dni od jej doręczenia stronie przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie. Skargę należy wnieść za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Pl. Powstańców Warszawy 1, 00-950 Warszawa.
2. Od skarg wszczynających postępowanie przed sądem administracyjnym wysokości należności pieniężnej objętej zaskarżonym aktem i wynosi:
  - do 10.000 zł - 4 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 100 zł;
  - ponad 10.000 zł do 50.000 zł - 3 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 400 zł;
  - ponad 50.000 zł do 100.000 zł - 2 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 1.500 zł;
  - ponad 100.000 zł - 1 % wartości przedmiotu zaskarżenia, nie mniej jednak niż 2.000 zł i nie więcej niż 100.000 zł.
3. W przypadku wniesienia od niniejszej decyzji skargi do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, strona ma możliwość ubiegania się o zwolnienie od kosztów albo przyznanie prawa pomocy. Prawo pomocy może być przyznane stronie na wniosek złożony przed wszczęciem postępowania lub w toku postępowania sądownoadministracyjnego. Wniosek ten jest wolny od opłat sądowych. Wniosek

o przyznanie prawa pomocy należy złożyć do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie.

4. Do należności pieniężnych w postaci kar pieniężnych nie uiszczonych w terminie stosuje się przepisy działu III ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2020 r. poz. 1325 z późn. zm.).

z up. Prezesa
Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów
Anna Janiszewska
Zastępca Dyrektora
Departamentu Inspekcji Handlowej
/podpisano elektronicznie/